

V OČETOVİ HIŠI

Evangelij po Luku 2,41–52

⁴¹ Jezusovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. ⁴² Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. ⁴³ In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. ⁴⁴ Mislili so, da je pri popotni družini in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. ⁴⁵ Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem in ga iskali. ⁴⁶ Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. ⁴⁷ In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. ⁴⁸ Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« ⁴⁹ Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« ⁵⁰ Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. ⁵¹ Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. ⁵² Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Ostala berila: Prva Samuelova knjiga 1,20–22.24–28; Psalm 84,2–3.5–6.9–10; Prvo Janezovo pismo 3,1–2.21–24.

LECTIO:

Razen dogodkov, ki opisujejo Jezusovo rojstvo, iz Svetega pisma zvemo zelo malo o njegovem otroštvu. Ta odlomek iz Lukovega evangelija in besedilo iz 2. poglavja Matejevega evangelija (ki ga bomo brali 6. januarja) sta edini pričevanji o tem obdobju.

Kot pobožna Juda sta se Marija in Jožef skupaj s sorodniki in prijatelji udeležila vsakoletnega romanja v Jeruzalem. Šlo je za enotedensko proslavljanje pashe, praznika v zahvalo Bogu, ker je rešil njihove prednike iz Egipta (Druga Mojzesova knjiga 12,1–27).

Na to potovanje so se odpravili že mnogokrat, tokrat pa se je izkazalo za še posebej nepozabno. Namesto da bi se Jezus, ki je takrat dopolnil dvanajst let in je bil verjetno na svojem prvem romanju, vrnil z drugimi, je ostal v templju.

Ko sta Jožef in Marija ugotovila, da ga ni v njihovi skupini, sta se vrnila v Jeruzalem. Po treh dneh, polnih zaskrbljenega iskanja, sta ga končno našla v templju, kjer se je pogovarjal z verskimi učitelji.

Zdi se, da je štiridnevno bivanje v templju Jezusa popolnoma prevzelo. Vneto je poslušal verske učitelje in jim postavljaj vprašanja. Poslušalce sta presenetili njegova modrost in razumevanje, ki sta daleč presevali njegova leta in izobrazbo. Na tem fantu je bilo očitno nekaj posebnega. Bil je preroški znak, ki je dal slutiti, kdo je Jezus v resnici.

Marija in Jožef sta bila seveda razburjena, ker se Jezus ni vrnil domov z njima in jima je povzročil toliko skrbi. Jezusov odgovor nam pove, da se mu je zdelo samoumevno, da bosta vedela, kje je. V templju – »v hiši mojega Očeta«.

Marija in Jožef očitno nista razumela Jezusovih besed in dejanj, čeprav je Marija »vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu«. Luka poroča, da se je po tem dogodku Jezus vrnil s starši v Nazaret in ju poslej ubogal. Rasel je, postajal vse razumnejši ter si pridobival naklonjenost pri Bogu in pri ljudeh.

MEDITATIO:

Kaj nam ta odlomek odkrije o mislih dvanajstletnega Jezusa o sebi in svojem nebeškem Očetu?

Kaj nam odlomek pove o Jezusovih prioritetah? Kako se je to odražalo v njegovem poznejšem delovanju?

Jezus bi lahko občutil Božjo navzočnost kjer koli. Zakaj je po tvojem mnenju tokrat izbral tempelj?

ORATIO:

Ko molimo besede Psalma 84, smo lahko deležni koščka Jezusovega veselja nad bivanjem v Očetovi hiši.

Današnji odlomek se osredotoča na družinske odnose, tako v razmerju do nebeškega Očeta kot do zemeljske družine. Zahvali se Bogu, da si tudi ti njegov otrok. Moli za člane svoje Cerkve in svoje družine.

CONTEMPLATIO:

Vrstice iz Prvega Janezovega pisma 3,1–2.21–24 vsebujejo nekaj čudovitih resnic. Dopusti, da te prevzame čudenje nad ljubečim Bogom, ki te imenuje za svojega otroka.

Premišluj o Božji oblubi, da lahko živimo v skupnosti z njim, če ga poslušamo.